

SARI MEHMET

Sevgili Sarı Mehmet,

Bugün Şehitliği ziyarete geldik Sarı Mehmet. Nasıl bir atmosferdir bu böyle? Mezarına doğru yürürken bu ölüm sessizliği tüylerimi diken diken etti . Sahi sen nasıl dayanıyorsun bu sessizliğe? Hiç mi canın sıkılmıyor? Aslında senin hikayene azıcık bakmıştım.

On yedi yaşındaymışsın harbe katılırken, lakabını da gayet taşıyormuşsun sapsarı saçlar, mavi gözler, uzun bir karadeniz burnu.

Peki ya annen, annen seni nasıl verdi harbe? Hiç mi gözleri dolmadı? Veyahut hangi sözle kendini avuttu? Vatan sağ olsunla mı?

Ya sen, ailenden kopup da getirildiğin bu yere alışabildin mi? Orada kağıt ve kalem bulabildin mi? En çok resim çizmeyi seviyormuşsun, hatta bu yeteneğinle düşmanın top ve tüfeklerini çizip çavuşa bile göstermişsin.

Elim de şuan bir fotoğrafın var Mehmet. Pek de bir cesur çıkmışsın burada. İnan seni şuan burda hayal ederken bile dimdik, yiğit bir delikanlı gibi karşımda duruyorsun.

Bugün ben senin gibi giyindim Mehmet. Pantolon üstü ceket. En sevdiğin yemekten de yedim. Pilav üstü kuru. Kısacası sendim bugün Mehmet ve seni yad ettim.

Biliyor musun aslında ağabeyime ne kadar da çok benziyorsun. Huyunuz suyunuz aynı. Peki ya kaderiniz aynı mı? Ağabeyim burada refah içinde yaşarken sen onun yaşında harbe, düşmanla cenk etmeye gidiyordun. Hayat bazen çok adaletsiz davranıyor.

Peki özlüyor musun buraları? Küçüklük arkadaşlarını, sokakta beştaş, misket ya da top oynadığın zamanları. Tabi daha çocukluğunu yaşayamadan bedeninin soğudu ama... Sana bu millet çok şey borçlu Mehmet. Sana ve senin gibi nice Mehmetçiklere. Bu vatan bu millet sana minnettar. Vatan sağ olsun Sarı Mehmet. Ama en çokta sen sağ ol Mehmet, sen sağ ol ...

Serra Karnap 10-D 1030